

FOAIA DIECEZANĂ

Organ al Eparhiei gr. or. rom. a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Prețul inserțiunilor	Correspondențele se adresează redacțiunii „FOAIA DIECESANĂ”
Pentru Austro-Ungaria pe an 10 coroane	Pentru publicațiuni oficiale concurse etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150	iară banii de prenumerațiune și inserțiunile la
„ „ „ „ „ „ pe 1/2 an 5 „	de cuvinte 6 cor., până la 200 de cuvinte 8 cor.	ADMINISTRAȚIUNEA
„ România și străinătate pe an 14 franci	de aci în sus 10 coroane	Librăriei și Tipografeiei diec. în Caransebeș
„ „ „ „ „ „ pe an 7 „		

Predică

pentru Dumineca III a marelui post

„Și-l răstigniră pe el împreună cu alți doi”. Ioan 19, 18.

Iubiților Creștini!

Suntem la mijlocul păresimilor. E tăcere în lume. Cășlegile voioase au trecut deja. S'a scurs riul plăcorilor, în care unile luntrițe, plutind prea cu grăbire, au suferit pagube. — A amuțit și sunctul fărâncător al muzicei, care a însulțit multe inimi, dar a încătușat în lanțuri grele multe suflete.

Un riu a fost timpul, care l-am trecut. Un riu, din care mulți au înghițit câte un strop de moarte pentru trupul și sufletul lor. Un riu, care cu valurile sale turbure a rupt mai multe pământo roditoare din proprietatea inimii sfințite lui Dumnezeu. — Un riu, care cu nălapul său acoperind multe virtuți, le-a adus la cădere, le-a îngrupat în valurile sale.

Riul s'a scurs și o, la câți nu a dus și liniștea sufletească. Acum e liniște și tăcere. — Ca un vis trecură toate plăcerile cășlegilor. Iară s. post ne trage vâlul întunecat de pe ochiul minții și s. biserică arată astăzi creștinilor săi binecredincioși crucea Domnului nostru Isus Hristos și le repetează cuvintele lui: „Cel ce voește să vină după mine, să se lapede de sine și să-și ia crucea sa și să vină după mine”.

Nouăsprezece sute de ani! — Ori și cât de mult l-a urit lumea, biserică nu l-a uitat. Ori și cât de mult s'a trudit lumea a șterge pomenirea lui de pe fața pământului, biserică cu atât mai adânc l-a îngrupat în inima sa. Ori și cât de mult i-și uită creștinii noștri de el, ea nu-l uită. Nouăsprezece sute de ani și ea cu credință neștrămutată vestește tuturor pe cel răstignit, pe mirele ei. Și când vine timpul, în care el a pătimit și s'a luptat, și luptând a perit

pentru ea, venind s. post, i-și depune toate po-doabele sale, se îmbracă în haine negre de jale, cu cântări duiioase, cu cuvântări, nu ca să ne înveselească auzul, ne aduce aminte de mirele ei prea dulce.

Când o mamă, luându-și pruncuțul de mână îl duce la mormântul tatălui său, ea nu face multe vorbe, ci arătându-i mormântul și durerea ei mare și adâncă isbucnind în plâns și țipete, cu ochii plini de lacrimi îi vorbește mai apriat, mai la înțeles, mai lămurit decât ori ce vorbe din lume. Astfel și s. biserică ne arată astăzi crucea Domnului și șoptește la inima fiilor săi: „O iubiro mai mare nime nu a avut în lume, decât a-și pune vieța sa pentru prietenii săi”. (Io. 15, 13.) Și apoi cu „Veniți, o, fraților!” din o cântare a s. post ne poștește pe muntele Golgota a ni arăta înfricoșata taină de acolo. Pe acel munte, potrocând cu durerile noastre, să privim, cum a fost Hristos dus la cruce, rădicat și răstignit pe ea.

Eră Vineri, ziua cea din urmă înaintea Sâmbetei celei mari a Jidovilor. Se apropiase și ziua de odihnă pentru Domnul nostru Isus Hristos, în care avea să odihnească după o călătorie amară de 33 ani. Dară înainte de a-și pune trupul său obosit la odihnă, mai avea un lucru greu de trei oare de isprăvit, mai avea aceea de împlinit, ce mai de multe ori zisese: „Fiul omului va trebui încă multe a suferi, și-l vor răstigni pe Fiul omului”.

În sfârșit bătù și oara de suferință amară. Suise muntele Golgota. Pe cale de trei ori căzù și de trei ori fù rădicat zicându-i-se: „Sus, sus, sus Isuse!” Iară acolo ajuns, i-se luă crucea cea grea de pe umerile sale rănite, și Isus tăbărit, cu puterile istovite, stă liniștit; nici chiar sudo-rile, ce-i curgeau șiroiu pe obraz, nu le mai simțà și nu le mai ștergea.

Când cineva se desparte de locul nașterii sale, de multe ori se întoarce înapoi privind, iară ajungând în vre-un deal, stă pe loc și chiar cu lacrimi în ochi i-și ia rămas bun dela locul, unde i-a fost leagănul și unde a petrecut pruncia sa.

Tocmai astfel și Isus, înainte de a se pune pe cruce, i-și ridică ochi săi și privi lung și cu durere spre Vitteem, aducându-și aminte de începutul său. Și acolo a fost sărac și nebăgat în seama, dară totuș mai bine i-a fost acolo, încălzindu-se în brațele mamei sale, decât aici, unde așteaptă să-l cuprindă brațele reci și tari ale crucii. I-și aduse aminte, că acolo a avut preamărire dela îngeri și păstori, iară aici hulă și ocară dela dușmanii săi.

Apoi se întoarce către Nazaret, unde creșuse ascultând de bătrânul Iosif și de Maica sa, iară aici să piară ascultând de părintele ceresc.

În urmă își întoarce privirea spre Ierusalim, pentru care avea cea mai mare dragoste, cea mai mare grijă și pentru care vărsase și lacrimi, căci orașul acesta a ucis cu petrii prorocii trimiși la el. „Ierusalime, Ierusalime, a zis el, de câte ori am voit a vă aduna ca gaina puii săi, dară voi v'ați împotrivit, voi n'ați ascultat“.

Ierusalimul se pregătește de sărbătoare. Jos în el mulți păcătoși închinău deja paharul bucuriei; iară aici sus dreptul dreptilor goleşte paharul durerii. Mii vermuiău pe străde, dară dintre ei nu se află nici unul, care aducându-și aminte de binefacerile lui, să-l scoată din ghiarele chinurilor.

După-ce i-și luă rămas bun dela Vitteem, Nazaret și Ierusalim, se puse pe cruce împlinindu-se cuvintele: „Vulpile au vizuini și paserile cerului cuiburile lor, iară Fiul-omului nu are unde să-și plece capul său“. Cât fu Mântuitorul în lume, neîncetat i-și întindea mâinile sale. Aici deschise ochii orbului din naștere, ceea ce întinse mâna după feta arhisinagogului și o scoase dela moarte, mai apoi dădu în mâinile văduvei pe unicul său fiu mort, acuș binecuvântă pruncia, punând mâinile peste dânsi. Și aici pe muntele Golgota i-și întinse mâinile sale și deodată resonă pe munte lovitura ciocanului cea dintâiu.

Și voi, Iubiților, ați pierdut cândva pe vre-unul, care v'a fost iubit. Moartea de bună seama a călcat și pragurile voastre și va fi răpit pe vre-unul dintre ai voștri fie fi fost prietin, copil, bărbat sau soție, mamă sau tată și i-a ascuns dela fața voastră în pământ. Iar spuneți-mi, când a venit oara cea din urmă și voi stând împrejur v'ați aruncat privirea voastră și a-ți văzut fața, care de multe ori v'a bucurat, palidă și schimbată, abia adiind dându-și răsuflarea cea din urmă; apoi când, astrucând sicriul alții au trebuit în brațe să vă deslipească de cel iubit, când a-ți auzit bătând cuele în sicriu:

oare nu credeți, că acelea în inima voastră străbat; oare nu ați crezut, că cu aceea v'ați pierdut tot norocul, toată bucuria și fericirea?

Acum socotiți-vă pe muntele Golgota. Oare ce va fi sămțit Prea Curata Fecioară, când, la lovitura cea dintâiu, cuiul străbătut prin carne vie, prin mâinile fiului său iubit? Ce privește înfricoșată! Spuneți fetei Sionului, că durere ca a mea nu este. Când Avram se întinse după cuțit a junghie pe fiul său Isac — jertfă lui Dumnezeu — un înger îl oprî zicându-i: „Nu întinde mâna ta peste copil“. Aici se ridică și se stânjani ciocanul, și nu se trimise nici un înger a-l oprî, căci zicea Isus: „Au n'aș putea rugă pe tatăl meu și m'ar pune mai mult de două-sprezece leghioane de îngeri, dară atunci cum să vor împlini scripturile?“

Când Cain ucise pe blândul Avel, fratele său, sângele acestuia strigă de pe pământ la cer după răsplată și aici strigă sângele nevinovat, dară nu după răsplată ci după îndurare.

Astfel, Iubiților, se isprăvi fapta înfricoșată. Ciocanul își isprăvi lucrul său, se pusă în laturi; și mulțimea fără suflet și fără inimă, se trase în laturi îndestulată de isprava, ce o făcuse; iară Isus — Domnul cerului și al pământului — stă răstignit pe cruce între cer și pământ, cu capul împodobit cu cununa de spini, acoperit de răni și sânge, cu mâinile și picioarele îngăurite, plin de durere. Rădi at pe cruce privește lumea împrejurul său, pe omul nemulțămitor. Mâinile îi sunt întinse după Izrail, cu ochii săi tăbăriți, ca și tatăl de pe patul de moarte, caută prin mulțime pe fiul său neascultător, că doară cu privirea lui cea din urmă și de durere l-ar readuce la calea cea bună. Dar înzădar. Izrail nu se vede, Izrail nu vine, el a rătăcit în lume și rătăcit e și în ziua de astăzi până la sfrșitul veacurilor prin toate țările, printre toate popoarele fără patrie, fără templu, fără jertfă.

Dară, Iubiților, și după noi și-a întins Isus mâinile, și pe noi ne caută ochii lui și dintre noi, cei ce am luat numele lui de creștini, mulți am rătăcit în lume, ne-am dat cu plăcerile și patimile lumii.

Drept aceasta, Iubiților, cel puțin în s. post să suim muntele Golgota, să îngenunchiem înaintea s. cruci după cum zice prorocul Moise (II. 25, 40). Căutați bine și să faceți întocmai cum vi s'a arătat pe munte. Să căutăm bine la dragostea răstignită acolo pe cruce. Dragoste e în ochii lui, cu care, ca și mama cea bună, privește la învățaceii lui rămași orfani; dragoste sunt vorbele lui, cu care se roagă de iertare pentru dușmanii săi; dragoste este răsuflarea lui cea din urmă, cu care și-a închinat sufletul său Părintelui său ceresc. Cât de mari și grele au fost chinurile și patimile lui, El nu a arătat nici un

semn de neîndestulare, de neascultare, de neîngăduială. Precum cu gura aşă şi cu toate faptele zicea: „Părinte, fie voia ta!“

Urmaţi icoana, ce vi s'a arătat pe munte. Iubiţi pe vrăjmaşii vostri, faceţi bine celor ce vă uresc, vă rugaţi pentru cei ce vă asupresc pe voi. Dacă voiţi să fiţi învăţaceii lui, nu aşteptaţi mai mult dela lume, decât ce-a primit el dela ea, căci nu e mai mare sluga decât stăpânul, nici mai cu cinste învăţacul decât învăţătorul. Şi dacă vă ureşte pe voi lumca, ştiţi, că şi pe el mai nainte decât pe voi l-a urit. Învăţaţi a vă purta fiecarele crucea sa cu răbdare, zicând: „Tu eşti Dumnezeuul meu şi-mi voeşti numai binele — fie voia ta.“ Amin.

Lecţiuni din Religieune

Învierea lui Lazar

Aprofundare: Isus poruncise Martei să cheme pe sora sa, şi ea împărtăşeşte acest lucru Mariei „în taină“ căci nu voeşte, ca vr'unul din cei din casă să fie de faţă la întâlnire, mai vârtos că ştia, că între ei sunt unii adversari ai lui Isus. Numirea „Învăţătorul“ ajunge ca Maria să ştie de cine e vorba. Isus nu intrase încă în sat, pentru că cimitierul era mai aproape de locul unde se afla el acum. Ea aleargă pătrunsă de jale înaintea adevăratului mângâitor şi cade plângând la picioarele lui descoperind cu mai multă pătrundere decât sora sa, frica, durerea, credinţa şi ruga lor pentru mângăere; că ea rosteşte aceleşi vorbe ce le zisesese şi Marta, vine de acolo, că dela moartea fratelui lor aceste gânduri preocupau mintea ambelor surori. Maria mai mult nu poate grai, dar nici Isus nu începe conversaţie ca şi cu Marta, pentru că sunt de faţă Iudeii. Isus vede plângând pe Maria şi pe Iudeii care erau cu dânsa. Aceasta îl impresionează; durerea şi compătimirea în atari momente se înfrăţesc. Isus nu se intristează pentru Lazar, a cărui înviere el o ştie de mai nainte, ci pentru adâncă durere a surorilor, dar mai vârtos pentru mizeria omenirii, asupra căreia are o putere atât de mare nemiloasa moarte (= plata păcatului) şi pentru că oamenii nu cunosc adevărata mângăere, apoi pentru necredinţa Iudeilor şi îndoiala surorilor, şi în urmă pentru că condolenţa Iudeilor faţă de surori era făţarnică. — Deşi Isus îşi propusese a învia pe Lazar şi ştia, că se va scula acesta din morţi, şi că jelea celor de faţă se va preface în bucurie, totuş, văzând el lacrimile şi auzind amare bocituri pentru moartea iubitului său prieten, se pătrunse şi el de jale şi a *lăcrimat* din simpatie, fiind el cuprins de acea simţire de milă şi de durere, care se naşte în inimă la acei oameni, cari jelea cea străină o privesc de a lor. Lăcrimarea lui Isus avea temeiul şi în aceea, că Isus în acelaşi timp presimţea bucuria ce o va pricinui învierea lui Lazar surorilor, neamurilor şi

prietenilor lui. Despre lăcrimarea lui Isus Jidovii cei de faţă judecau felurit. Unii, cari erau însufleţiţi de bunăvoinţă către Isus, ziceau „câtă cum îl iubia“; alţii îl defăimau: Isus a tânăluit pe orbul din naştere, lacrimile lui acum dovedesc că el nu poate ajuta sau că nu iubea pe Lazar. Isus *s'a turburat*, adică s'a întristat pentru împetrirea inimii Iudeilor; totuş la acele defăimări nu răspunde nimica, pentru că prin faptă voeşte să le doboare. Dar să vedem fapta însaş.

4. Deci Isus a mers la mormânt; şi era peşteră, şi peatră era peste dânsa. Zis-a Isus: „Redicaţi peatra!“ Zis-a lui sora mortului Marta: „Doamne, pute; că este a patra zi“. Zis-a ei Isus: „Au nu ți-am spus ție, că de vei crede, vei vedea mărirea lui Dumnezeu?“ Şi au redicat peatra; ear Isus şi-a redicat ochii în sus şi a zis: „Părinte, mulţămescu-ți ție că m'ai ascultat. Şi eu ştiam, că pururea mă asculti; ci pentru poporul care stă împrejur am zis, ca să creadă că tu m'ai trimis“. Şi acestea zicând a strigat cu glas mare: „Lazare, vino afară!“ Şi a ieşit cel mort legate fiindu-i mânilor şi picioarele cu faşii, şi faţa lui cu măramă era legată. Zis-a lor Isus: „Deslegați-l şi-l lăsați să meargă“. — Deci mulţi din Iudeii, cari veniseră la Maria şi au văzut cele ce a făcut Isus, au crezut întrânsul; ear oare cari din ei au mers la farisei şi le-au spus cele ce a făcut Isus.

(Va urma)

Întrebări şi cazuri pastorale

Cum poate fi adus tineretul sburdalnic la biserică? Un păstor sufleteşte cu praxă îndelungată a expus într'o revistă teologică următorul metod pe care l-a întrebuiţat, spre a împedeca tineretul, ca să steie înaintea bisericii, în loc ca să între înlăuntru. „M'am interesat prin particulari, cari sunt acei tineri, cari totdeauna stau în decursul serviciului divin înaintea bisericii, petrecându-se acolo şi oprind şi pe alţii, de-a intra în biserică. În acest mod am aflat, că mai ales trei băietani îşi fac de cap în astă privinţă. Pe aceşti trei i-am chemat apoi la mine şi m'am petrecut cu dânsii cam în următorul mod. Mă bucur foarte, că aţi venit. Am voit deja de mult, ca să vorbesc cu voi de-o afacere, ce mă preocupă. N'am ştiut însă, pe cine să-l chem încoaci, pentru ca să casăm o necuviinţă ce nu-mi-i mie şi de sigur nici vouă tuturoră plăcută. În fine am cugetat la voi şi v'am chemat încoaci pentru că ştiu, că sunteţi nişte tineri din case bune şi pricepuţi şi aveţi trecere la ceialalţi feciori. Voi de bună samă veţi isbuti, ca aceea, de ce vom vorbi aici, să nu se mai întâmple

mai mult. Voi știți adevărat, că mulți tineri, în loc ca să între în biserică, se învârt pe afară și-i opresc și pe alții. Spuneți-le acestora, să nu se mai poarte așa, căci purtarea lor e necuviincioasă și păcătoasă. Mi-s'a spus, că ceilalți oameni tare se scandalizează din cauza acestei necuviințe. După aceea am mai vorbit cu acești feciori, i-am întrebat, ad captandam benevolentiam, ce mai e pe-acasă, ce face tata și mama și am recapitulat apoi din nou dorința mea de la început. La plecare mi-au dat asigurarea, că așa ceva n'are să se mai întâmple. La aceasta le-am replicat: Am știut cu prea bine, cătră cine mă adresez; voi sunteți tineri bravi, cari știu ce se cuvine. Încrederea, ce le-am arătat-o acestor tineri, a avut urmări bune. Ei au intrat de aici în biserică și i-au înduplecat și pe ceilalți. Abuzul a încetat și n'am mai avut cauză să mă supăr.

Recreație bisericească. Un suflet cucernic, cu o închipuire vie și rodnică în cele duhovnicești având deplină cunoștință de ceea ce trebuie să facă muritorul om aici pe pământ, spre a se învrednici de împărăția cerurilor, a compus următoarele reflexiuni, sub titlu „O călătorie la cer”, în care face o frumoasă potrivire a virtuților evanghelice, cu felul cum ar călători omul la cer, — de ar fi cu puțință — prin marea descoperire a timpului, drumul de fier, după cum urmează: Călătoria la cer. Aceea ce trebuie să facă fiecare creștin în fiecare zi, și în toată viața sa, sunt cuprinse în următoarea expunere, despre biletul călătoriei la cer: Biletul se vinde la agenția pietății. Pentru înlesnirea celor ce voesc a călători la cer, li-se dă pe scurt, următoarele informațiuni: Drumul de fier la ceruri. Plecarea: în fie ce minut. Sosirea: când va binevoi Dumnezeu. Prețul билетelor: Clasa I-a (tren accelerat). Inocență și martiriu, sau, desăvârșita împlinire a virtuților evanghelice; cu deosebire inocență și supunerea, duhul lăpădării de sine și dedarea cu totul la dragostea cătră Dumnezeu. — Clasa II-a (tren direct): Penitență, credință în Dumnezeu și desăvârșita împlinire a faptelor bune, rugăciunea, postul și milostenia. — Clasa III-a (tren ordinar): Păzirea poruncilor dumnezeiești și ale bisericii; împlinirea datoriilor cătră aproapele. — Clasa IV-a (tren special): Pocăință în ceasul morții, rugăciune pentru iertarea păcatelor. Observări: 1. bilet pentru dus și întors nu se află; — 2. trenuri de plăcere nu sunt; — 3. copiii minori, a căror inteligență n'a ajuns la maturitate (7 ani), călătoresc gratis, — este de ajuns ca ei să se afe în sîmul bisericii. — 4. Călătorii sunt rugați să nu ia cu sine nimic alta fără numai faptele cele bune, afară numai dacă nu voesc să li-se întâmple întârziere, sau pierdere de tren; — 5.

la fiecare stațiune se iau călători; — 6. fiecare bilet, spre a fi valabil, trebuie se poarte pecetea harului sfinților. Pentru înlăturarea boalelor molipsitoare, în vremea îndelungatei călătorii, călătorul trebuie să aibă cu sine rădăcina credinței inverzită precum și foile speranței, florile cele mirositoare ale iubirei, crinii curăteniei, mirtul abstenenței și lemnul crucii. Toate acestea să le lege în mănunchiu cu frânghia blândetei; să le așeze în vasul rugăciunii, să le fiarbă la focul iubirei și să le stropescă cu vinul harului sântului Duh și cu apa metalică a smereniei, acoperindu-le cu acoperământul tăcerii. Călătorul să lase toate acestea, noaptea, la lumina cugetărei și să guste din ele în fiecare dimineață și în fiecare seară câte o mică porțiune și să fie încredințat, că va avea viață îndelungată, sănătate desăvârșită și intrare sigură în împărăția lui Dumnezeu. Omule! Pentru ca să treci prin toate vămile până la casa lui Dumnezeu, leagă de desuptul sacului tău de călătorie: smerenia, deasupra ascultarea; iar mai presus de toate rugăciunea; în urmă umple golul cu omorirea poftelor; și, după ce-ți vei lua umbrela iubirei, mergi drept spre casa lui Dumnezeu. Apropie-te de scaunul mărturisirei și acolo aratăți biletul tău de drum, pentru care, trebuie să plătești cu frică și cu cutremur tot ce ți-se va cere. Mai pe urmă decât toate, vizează-l cu numele lui Isus Hristos în sfânta cuminecătură și mergi liniștit în drumul tău. Dându-ți acest sfat — pe care de-l vei păzi, — îți urez călătorie bună, și salutându-te, nădăjduesc, că ne vom întâlni, de sigur, în ceruri. *Candela*

Varietăți

Mulțămită publică. Asociațiunea „Săcana” a binevoit a dărui pe sama fondului de ajutorare „Ioan Popasu” suma de 10 cor. Aducem și pe calea aceasta cele mai sincere mulțămiri. *Dr. Iosif Olariu* președinte, *Iosif Balan* cassar.

Mulțămită publică. Pe sama Mănăstirii dela „Izvor” au mai contribuit: Din Ferendia Sânta biserică, 5 cor., Luca Lazarescu, preot 5 cor., Drăghina Lazarescu 5 cor., Maria Lazarescu, fca lor 5 cor., Vesa Marcu cu soția Eva 10 cor., Ion Sămânță 2 cor., Ion Nestoroviciu, studente 1 cor., Achim Miloia, învățator 1 cor., Măria Miloia 1 cor., copii învățătorului 1 cor., Trifu Dalea 1 cor., Meilă Milaș, episcop 1 cor., Isac Leu 1 cor., Măria Dalea 1 cor. 20 fil., Iancu Simu, învățator pensionat 1 cor., Ilie Andreieș 1 cor. 20 fil., Pavel Chiau 1 cor. Dela mai mulți sub 1 coroană, 11 cor. 30 fil. Total 54 cor. 90 fil. Mulțămita noastră profundă și pe această cale. Dumnezeu să primească

jertfa lor întru pomenirea și iertarea păcatelor lor. *Macarie Gușcă*, ierodiacon.

Instalare de preot. Instalarea preotului *Aron Moise* din comuna Silagiu, protopresbiteratul Buziașului. s'a îndeplinit prin protopresbiterul Ioan Pepa cu mare solemnitate în Duminica din 6 Martie a. c. v. La aceasta ocaziune P. O. D. protopresbiter a ținut poporului în s. biserică o cuvântare de instalare instructivă și foarte pătrunzătoare.

Corul bisericii române din Budapesta și jur aranjază o serată muzicală sub patronajul Ilustrității Sale Domnului Dr. Iosif Gall, mare proprietar în Lucareț, membru în casa Magnaților, președintele comitetului parohial din Budapesta etc. Joi, la 17/30 Martie 1905, în sala mică dela Reduta orășenească (Vigadó) din Pesta. Începutul la 8 oare sara. Oferte de bună voie în favorul fondului permanent al corului se primesc cu mulțămită seara la casă și pe adresa Domnului George Radulescu, episcopul parohiei (I., Ūri-u. 32), și se cvitează pe cale ziaristică. Programul seratei se va distribui la casă. După producțiune cină comună à la carte. În numele corului: Dionisie Stoica președinte. — Sebastian Stanca, dirigent. — Isac Linția, secretar.

Comitetul Societății pentru fond de teatru român decerne două premii, unul de 500 cor. și al doilea de 300 cor. pentru cele mai bune piese teatrale, din câte i-se vor prezenta până la 1/14 Octomvrie a. c. între următoarele condițiuni: 1. Subiectul piesei să fie luat din viața poporului român ori a clasei noastre culte (în privința estensiunii și a genului piesei nu se pune autorului nici o restricțiune.) 2. Manuscriptul să fie scris clar și legibil, tot numai pe o față de hârtie. 3. La manuscript se va alătură un plic sigilat, având pe avers titlul piesei, iar în lăuntru un bilet cu numele complet al autorului. Manuscriptele sunt a se trimite la adresa secretarului societății dlui Dr. Iosif Blaga în Brașov (Brassó). Pieseile premiate se vor tipări pe cheltuiala societății; autorul va primi 50 exemplare tipărite. Brașov 5/18 Martie 1905. Pentru Comitetul Societății *Virgil Onițiu* v. președinte, *Dr. I. Blaga* secretar.

Bibliografie

La „*Ierarhia Românilor din Ardeal și Ungaria*“ de Mai mulți ortodoxi. Retipărire din „*Telegraful Român*“. Sibiu. Tiparul tipografiei arhidiecezane 1905.

*

Cărțile Săteanului Român: Căzanie populară despre păcatele sătenilor de *Ioan Roman*. Editura foii populare „*Răvașul*“. Prețul 20 bani.

*

Raportul anual al societății de lectură „*Petru Maior*“ din Budapesta pe anul administrativ 1903—1904. Localitățile societății: IV., strada Molnár Nr. 20., II., 10. Budapesta, 1905 Proprietatea Societății.

Dr. theol. George Popoviciu: *Istoria Românilor Bănățeni*. Lugoj 1904. Editura autorului. 8°, pag. 424. Prețul 6 cor. (7 franci). *Se poate procura dela „Tipografia și Librăria diecezană“ în Caransebeș.*

*

Cântările vechi funebre aranjate și armonizate pentru cor bărbătesc de I. Vidu, Lugoj, 1904. Prețul 3 cor. Proprietatea autorului. (Se află de vinzare la „*Tipografia și Librăria diecezană*“ în Caransebeș). Prefața: Aduc aci cântările strămoșilor nostri cântate de ei la înmormântări. Conservatismul încăpăținat al Lugojenilor ni le-a păstrat până astăzi curate, — și cu puține variante ele sunt cântate și prin celelalte provincie române, afară de România, care sub influința psaltihiei grecești s'a abătut dela izvorul străbun. Roma veche făcea veselii la înmormântări, — lucru, ce nici biserica creștină nu l-a ignorat, susținând credința, că moartea este „*trecerea la viață*“. — De aici se explică cum de aceste cântări au tonalitatea magioară (dur) și nu minoră (mol), cum se practică astăzi la astfel de ocaziuni de cătră compozitorii occidentali. Cred, că e couzult a nu potență durerea prin cântare de durere la momente, când chemați suntem a influință pe cei rămași pe pământ cu fericirea vieții viitoare. Judecând de pe cântările acestea remase dela strămoși, — mi se pare că și ei au susținut acest principiu, — și cred, că e bine a nu ne abate dela calea lor. Aceste cântări nu stârnesc durere în inima auditorului, ci îl înalță cu gândul și inima la timpuri și vieți mai fericite... Lugoj la 16 Iulie 1904 st. v. *Ioan Vidu*.

Provocare!

În înțelesul legii comerciale se provoacă toți creditorii societății comerciale pe acții „Verendineana“ în Verendin, ca în termin de 6 luni să înainteze direcțiunii pretenziunile lor.

Verendin în 1 Martie 1905. 2—3 [9]

Diracțiunea

AVIZI

Onoratele comune bisericesti și particularii, cari restează cu obonamentul la „FOAIA DIECEZANĂ“ ori pentru alte lucruri cumpărate dela stabilimentul nostru diecezan, sunt rugați, ca în interesul lor propriu să binevoească a-și achită cât mai curând datoria, pentru ca să nu fim siliți a încassă dela dânsii pretensiunile noastre pe calea procesului, prin ceea-ce li s'ar cauză numai spese fără trebuință.

Administrațiunea
Tipografiei și Librăriei diecezane

Concurese

Pentru ocuparea postului de cassar la **Tipografia și Libraria diecezană** din Caransebeș se escrie concurs cu termen de concurgere până la 21 Martie (3 Aprilie) 1905.

Salarul împreună cu acest post este 800 cor. cu litere: opt sute coroane la an.

Reflectanții sunt poftiți a-și înainta petițiunile lor subsemnatei administrațiuni.

Caransebeș în 3/16 Martie 1905.

**Administrațiunea
Tipografeii și Librării diecezane.**

2—3 [10]

Pentru îndeplinirea parohiei vacante din **Chesinți**, protopresbiteratul Lipovei, se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele împreunate cu această parohie sunt:

1. Una sesiune par. constătătoare din 30 jug. pământ.

2. Un intravilan parohial.

3. Birul și stola uzată dela parohieni.

4. Întregirea dotațiunei dela sat, după cvalificațiunea alegândului preot.

Dela recurenți se recere cvalificațiune pentru parohii de cl. I. cu aceea observare, că întru cât nu vor fi recurenți cu cvalificațiune de cl. I, vor fi admiși și recurenți cu cvalificațiune de cl. II.

Recurenții sunt avizați, ca recursurile lor instruite cu documentele de cvalificațiune recerută și adresate Comitetului par. din Chesinți, până la terminul sus-indicat, să le subștearnă subscrisului protopresbiter Voicu Hamsea în Lipova (Lippa), iar în vre-o Duminecă ori sârbătoare să se prezenteze în sânta biserică din Chesinți, pentru a-și arăta dexteritatea în cele rituale.

Chesinți 13/26 Faur 1905.

2—3 [7]

Comitetul parohial.

În conțelegere cu mine: Voicu Hamsea, protopresbiter.

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Consistor ddtto 31 Iulie 1904 Nr. 829 B. se escrie concurs pentru ocuparea postului de capelan la parohia de clasa II din **Banloc**, protopresbiteratul Ciacovei, pe lângă neputinciosul preot Petru Cherla cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele:

1. $\frac{1}{2}$ din sesiunea parohială constătătoare din 31 jugere 112 stăjeni □, după care are alesul să plătească dările.

2. $\frac{1}{2}$ din venitele stolare și din birul parohial uzitate.

3. Fiind sesiunea parohială exarândată pe anul economic 1904/1905, capelanul alegând va primi în bani partea, ce i-se cuvine pe acest an după sesiune.

Capelanul este îndatorat a implini toate funcțiunile preceșteți în și afară de biserică precum și agendele scripturistice oficioase la însărcinarea preotului neputincios și în atârnaire dela dânsul.

4. Conform ordinațiunii Venerabilului Consistor ddtto 21 Octomvrie 1904 Nr. 3725, B. capelanul alegând este îndatorat a implini toate funcțiunile și agendele parohiei preotului Teodor Petcu pe lângă $\frac{1}{2}$ parte din toate venitele parohiei lui având a-și plăti toate dările după a treia parte din sesiune.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită recursurile lor, instruite conform Regulamentului pentru parohii și adresate comitetului parohial din Banloc, Oficiului protopresbiterat din Ciacova.

Totodată sunt poftiți a se prezentă în vr'o Duminecă sau sârbătoare în s. biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie, iar aceasta numai cu prealabila încuviințare a protopresbiterului tractual, însă nici decum în ziua de alegere.

Dat din Ședința comitetului parohial ținută în 2 Ianuarie 1905.

1—3 [12]

Teodor Petcu

preot și preș. com. par.

Nicolae Ioan

not. com. par.

În conțelegere cu protopresbiterul tractual.

Pe baza ordinațiunii Ven. Consistor diecezan ddtto 24 Ianuarie 1905 Nr. 925 B ex 1903 devenind vacantă în urma morții regretatului preot Ilie Panciovan, parohia de clasa II-a din **Voivodinț**, protopresbiteratul Vârșetului, prin aceasta se escrie concurs pentru postul de paroh al acestei comune cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Una sesiune parohială constătătoare din 32 jugere pământ arător.

3. Celelalte venite preceșteți legale și uzitate.

Concurenții au a subșterne petițiile, instruite conform Statutului organic și Regulamentului pentru parohii și adresate comitetului parohial, Prea On. Oficiu protopresbiterat gr. ort. român al Vârșetului, în Buziaș.

În fine concurenții sunt poftiți a se prezentă în vre-o Duminecă ori sârbătoare în s. biserică din Voivodinț, spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie, dar numai cu încuviințarea prealabilă a protopresbiterului tractual.

1—3 [13]

Comitetul parohial

În conțelegere cu mine: Ioan Pepa, adm. protopresbiterat

Pentru întregirea definitivă a postului de învățător la școala confesională gr. or. rom. din **Bujoru și Brănești**, protopresbiteratul Făgetului, se escrie concurse cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Bujoru

1. Salarul în bani gata 600 cor.
2. Pentru scripturistică 10 cor.
3. Pentru conferințe 20 cor.
4. Pentru curatorul școlii 16 cor.
5. Relut în bani pentru 5 m. lemne pentru învățător 20 cor., iar pentru școală 7. m. 28 cor. sau în natură.
6. Cortel cu 2 chilii cuină și grajd cu o grădină de $\frac{1}{2}$ juger.
7. Dela înmormântări unde va fi poftit 40 fil

2. Brănești.

1. Salarul în bani gata 600 cor.
  2. Pentru scripturistică 10 cor.
  3. Pentru curatorul școlii 20 cor.
  4. Pentru lemne (atât pentru învățător cât și pentru școală) 40 cor. care învățătorul e îndatorat să le aducă.
  5. Cortel liber cu cuină și grajd cu o grădină de 600 stângeni.
  6. Dela înmormântări unde va fi poftit 60 fil.
- Alesul învățător este îndatorat a purta cantonatul în s. biserică și a purta scripturistica în comitetul și sinodul parohial, a compune socoțile cultului și ale bisericii.

Pentru serviciile prestate înainte de ocuparea acestui post comuna nu acordă alesului nici un fel de emolument, decât cele indicate aici.

Doritorii de a ocupa acest post au a și așterne petițiunile instruaté conform normelor din vigoare în termenul deschis la oficiul protopresbiteral gr. or. a tractului Făget.

Comitetul parohial dorește, ca recurenții să se prezinte în vre-o Duminecă ori sărbătoare în s. biserică, dar nici decum în ziua de alegere.

Făget în 21 Februarie 1905.

3—3 [8]

În conțelegere cu comitetele parohiale.

Sebastian Olariu
protopresbiter

Feriți-vă de falsificate!

Iosif Hazi Barbu, Lugos

oferă

== pentru trebuințe bisericesti ==

Vin roșu vechiu de Ménes

1 litru 80 cr. — Un butoiu de 4 litri 3 fl. 20 cr.

Vin roșu de Szilas

1 litru 56 cr. — un butoiu de 4 litri 2 fl. 24 cr.

La cumpărări de 4 litri, butoiul e gratis.
Trimis franco cu poșta cu 36 cr. mai mult.

Feriți-vă de falsificate!

Lacul-Keil

(Keil-Lack)

excelentă materie de văpsit podelele de lemn moale.

- Lustrul alb „Keil“ pentru mese de spălat 45 cruceri.
Pasta cerată „Keil“ pentru parchete 60 cruceri,
Lacul de aur „Keil“ pentru cadre 20 cruceri,
Vicsul „Keil“ pentru podele 45 cruceri,
Lacul „Keil“ pentru pălării de paie în toate colorile.

se află totdeauna în abundență la:

2—8 [11]

H. Perlfaster și Fiul în Caransebeș.

În Librăria diecezană
— din Caransebeș —
să primește

un învățacel

din familie bună și care
are cel puțin 3 clase gimnaziale ori civile.

Administrațiunea
Tipografiei și Librăriei
diecezane Caransebeș

Mersul Trenurilor

Valabil dela 1 Octomvrie 1904

Budapesta, gara de vest (ny. p. u.) — Orșova

Stânga						Dreapta						
P. I—III.	P. I—III	A. I—II	M. I—III	P. I—III	Or. Ex. I.	Stațiunile	Or. Ex. I.	P. I—III	M. I—III	P. I—III	A. I—III	P. I—II
815	830	230	.	650	1130	p. Budapesta	s. 1250	715	.	.	125	740
150	531	802	.	520	433	s. Timișoara-Josefin	p. 803	945	.	.	754	133
210	615	815	.	734	443	p. Timișoara-Josefin	s. 753	743	.	705	733	112
346	823	924	.	901	545	s. Logoj	p. 646	616	.	507	620	1131
843	.	.	.	202	Joia	s. Buziaș-Băi	p. Mercuria	.	.	.	.	639
740	.	.	.	125	și	s. M. Ilie	p. și	150	.	.	310*	720
.	150	150	.	310*	Dumi-	p. M. Ilie	s. Dumineca	.	1152	.	1252	744
.	602	602	.	639	neca	p. Buziaș-Băi	s.	843	.	.	.	202
402	831	929	.	918	547	p. Logoj	s. 644	611	.	502	609	1123
511	s. 941	1015	.	1023	626	p. Caransebeș	s. 602	518	.	p. 400	521	1024
711	.	.	411	1221	.	p. Domașnia-Cornia	s.	333	1057	.	414	844
735	.	1209	450	1247	.	p. Iablașița	s.	302	1014	.	349	810
800	.	1230	543	110	828	p. Băile-Erculane	s. 345	233	853	.	327	733
828	.	1258	639	138	859	s. Orșova	p. 315	156	735	.	258	655

* Dela Margina

Budapesta gara de vest (ny. p. u.) — Timișoara-Josefin — Baziaș

M. I—III.	P. I—III.	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	Stațiunile	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	M. I—III.
.	830 230	650 1010	.	815	830 230	p. Budapesta g. de vest	s. 125	710	740	715	715	125 140
.	531 802	520	.	148	531 802	s. Timișoara-Josefin	p. 754	930	153	945	945	731 930
830	846	605	1000	215	826	p. Timișoara-Josefin	s. 657	917	130	805	725	715
843	858	617	1012	227	838	s. Chișoda	p. 645	905	118	753	712	702
s. 1030	s. 1021	.	520	.	552	p. Buziaș-Băi	s. 1030	.	.	1025	p. 552	p. 520
.	.	618	1013	228	838	p. Chișoda	s. 644	904	117	751	.	.
.	.	645	1040	255	904	s. Jebel	p. 616	837	1249	724	.	.
.	.	930	.	453	Banloc:	s. Boca	p. 518	Ciacova	1015	520	.	.
.	.	.	.	1015	1010	p. Boca	s. 930	.	453	.	.	.
.	.	650	1044	300	905	p. Jebel	s. 614	834	1242	716	.	.
.	.	701	1056	312	917	s. Voitec	p. 602	823	1230	704	.	.
.	.	810	.	404	1015	s. Gataia	p. 508	.	1127	602	.	.
.	.	950	.	618	1135	s. N.-Bocșa	p. 340	.	951	410	.	.
.	.	340	.	951	470	p. N.-Bocșa	s. 950	.	618	1155	.	.
.	.	508	.	1127	602	p. Gataia	s. 810	.	404	1015	.	.
.	.	707	1101	317	921	p. Voitec	s. 555	820	1222	656	.	.
.	.	808	1217	433	1021	s. Vêrșet	p. 451	716	1118	556	.	.
.	.	1250	.	123	.	s. Timiș-Cubin	p.	330	.	140	.	.
.	.	1220	.	952	.	s. Panciova	p.	341	.	200	.	.
.	.	341	.	.	.	p. Panciova	s.	1220	.	982	.	.
.	.	330	.	.	.	p. Timiș-Cubin	s.	1250	.	1023	.	.
.	.	818	1232	443	1029	p. Vêrșet	s. 443	706	1113	546	.	.
.	.	845	103	514	1053	s. Jasenova	p. 414	637	1044	515	.	.
.	.	1120	.	722	1255	s. Oravița	p. 225	.	820	315	.	.
.	.	256	.	1042	.	s. Anina	p.	.	444	1056	.	.
.	.	.	844	1055	.	p. Anina	s.	.	.	1046	.	.
.	.	.	820	315	.	p. Oravița	s.	.	1120	722	.	.
.	.	851	110	.	1058	p. Jasenova	s. 406	630	1036	505	.	.
.	.	925	150	.	1135	s. Baziaș	p. 328	550	959	430	.	.

Observări: Oarele, ce stau de a stânga stațiilor, să se citească de sus în jos; iar cele ce stau de a dreapta de jos în sus. Timpul dela 6 oare dimineața până la 5 oare 59 minute sara este însemnat cu sublinierea minutelor. Or. Ex. = Trenul Orient-Expres. A. = Tren Accelerat, P. = Tren de persoane, M. = Tren mestecat. În rubrica stațiilor: s. = sosesc și p. = pleacă.